

вотъ, и узна какъ неговое наказаніе не бѣ  
только жестоко, колко-то му ся стояше. Пре-  
стана убо да ся тегли отъ желѣзна-та брам-  
ка, въ коя бѣше верженъ съ веригы, и стана  
смирень като агне. Завесоха го у едно мѣ-  
сто гдѣ бѣха запрѣли разны дивы звѣрове.  
Тогда Любимъ стори намѣреніе да начене по-  
каяніе-то за свой погрѣшкы, и показваше по-  
кореніе чловѣку, кой го пазяше; но тойзи  
чловѣкъ понеже бѣше превосходно жестокъ  
хотя и звѣрь-атъ да бѣше най смиренъ, онъ  
го бѣше часто неправедно и безъ причина.  
Въ единъ день пазитель заспа и една Тигръ  
като струши саон-те веригы спусти ся верху  
него за да го изяде, Въ то яреме любимъ ся  
харадува, понеже гледаше че ся особождава  
отъ своего мучителя; но абіе отгонивъ това  
радостно чувствованіе, пожела да е отверженъ  
отъ узы-те, и говоряше на ума си: Воздалъ быхъ  
добро за зло ако бы избавилъ живота того зло-  
получнаго. Пощо почувствова това пожеланіе,  
абіе видѣ отворена желѣзна-та брамка, и ся  
притече на помощь чловѣку, кой ся бореше  
сосъ Тигръ-атъ. Пазитель като виде и того  
звѣря, отсѣчеше ся и сѣкаше себе си вече мер-